

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Sixtus Episcopus, Joanni episcopo Antiocheno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

Matth. II. cuius onus leue, & iugum suaue portamus. Datum xv. ANNO
Kalendas Octob. Theodosio XIII. & Maximo Consulibus. CHRISTI
451.

Respondet
epistolæ
Ioannis,
quæ habe-
tur supra
cap. 27.
CAP. XLII.

SIXTVS EPISCOPVS, JOANNI
episcopo Antiocheno.

SI ecclesiastici corporis gloriam, si eius integritatem di-
lectio tua considerare dignetur, profecto lætitiæ nostræ
non quæret interpretem. Ipsa namque res evidentissime
loquuntur, mœrorem nostrum repentino sancti fratris
nostri Cyrilli sermone in gaudium esse conuersum. Tan-
tam hanc ergo sollicitudinem nostram nos euasisse dele-
ctat, postquam reo nostræ fidei tua fuit * sanctitas plenu-
do. Nunc vere se exulem, nunc se sentit eiectum. Abun-
dant ei in deserto spinæ, quia deest vna quam colligat. Hos
Matth. 7. habet fructus, qui erga vineam Domini * nostri noluit * nostram
exercere culturam. Credo ad dilectionem tuam rerum
cursus & ordo peruenerit, qualiter ei volumus nostra ad-
monitione succurrere. Retinuimus in præceptis euntem,
qui erat blasphemiarum pondere in profunda mergendus.
Si negotii qualitatem iusta lance pensemus, nulli non vide-
bitur Nestorius sero * damnatus. Hic fuerit debitus sermo * damna-
præteritus. Fruamur nunc præsentibus bonis, nec diu hæ-
reamus in tristibus, quibus Dominus gaudere concessit. tus, cui
Audiuit vniuersa fraternitas, quæ ad natalis mei conue- non pro-
nerat diem, qualiter bono humani generis, apostolicæ fuerit
sedis me præside, * ... excedant licet meritum meum, & * Deest a-
extra me hæc esse cognoscam: exordium tamen tui sermo- liquid.
nis gratus accipio, quia non est tibi controuersia perfe-
renda, qui Christum Dominum nostrum bono humani
generis, ita ut natus est, confiteris: subsequenter ecclesiæ
addis luciferum, & vbique lucentem: sed & nunc vos,
imo omnes qui lucis illius signum fronte gestamus, lucife-
ros confitemur. Sint ergo omnes fidem prædicantes Do-
mini sacerdotes luciferi, & vbique lucentes: sit & Nesto-
rius ille lucifer, de quo scriptum est: *Cecidit lucifer, qui ma-
ne oriebatur.* cecidit, sed superbiens cecidit, sed elisus, cum
ascendere disponit in cælum, & ponere super cæli sidera
sedem suam, & promittit Altissimo similem se futurum.
Ille ad similitudinem se aptabat Altissimi: iste in suam
similitudinem vocabat Altissimum. hominem namque

ANNO
CHRISTI
431.

natum eum tantummodo prædicabat, auferens incarnationis mysterium, & illud euacuans, imo illud impugnans, quo secundum symbolum fides & salus nostra subsistit. Non est certandi iam tempus hoste prostrato: transeundum nobis ab his est quæ bella mouerunt. importunum est victoriæ tempore adhuc de præliis disputare. Quæ hic euidentior rerum fides, quæ ratio maior potest esse, quam palma? Fruamur auctore Domino, bono atque iucundo, quia in vnum fratres rursus cœpimus habitare. Hæc sanctitatem tuam volumus prædicare, quæ scribis. Expertus es negotii præsentis euentu, quid sit sentire nobiscum. Beatus Petrus apostolus in successoribus suis, quod accepit, hoc tradidit. Quis ab eius se velit separare doctrina, quem ipse inter apostolos primum magister edocuit? Non hunc auditus per alterum, non sermo lectus instruxit. doctus est cum aliis ore doctoris: non scripturæ, non scriptorum passus est quæstionem. absolutam & simplicem fidem, & quæ controuersiam non haberet, accepit; quam utique meditari semper, & in qua manere debemus; vt sensu puro sequentes apostolos, inter apostolicos esse mereamur. Non parum nobis oneris, non parum laboris incumbit, vt ecclesiæ Domini macula desit & ruga. Quam super hoc esse solliciti nos debeamus, clementissimorum & Christianissimorum regum cura testatur. Aspice, frater carissime, cælesti negotio quam se vigilanter impenderint. Cogitationum ferias nesciuerunt: nec dignati sunt terrena curare, nisi cælestibus paruissent. Quoties apostolicam sedem, quoties diuersos fratres eorum sermo commouit? Impenderunt se eius negotio, qui se eorum nunquam negauit imperio. Sciunt se illi fenerare sollicitudinem suam, qui eam cum grandi reddat vsura. De qua re nos conuenit gloriari, quia cælestem regem videmus foederatos reges habere terrarum. *Intelligunt*, sicut ait Dauid, *& eruditi sunt qui iudicant terram*; quando, sicut dicit alibi, *ipsi & omnes populi laudant nomen Domini*. † Ergo quia, sicut dicit Apostolus, *Fides vna est, & vincentes obtinuit*, dicenda credamus, & tenenda dicamus. Nihil vltra liceat nouitati, quia nihil adiici conuenit vetustati. Dilucida & perspicua maiorum credulitas, nulla cœni permixtione turbetur. Habet probatum nobis virum

Psal. 132.

Psal. 2.

Psal. 148.

Ephes. 4.

† Citat huc locum Vincentius Lirinensis aduers. hæres. in fine.

* quæ emittitur obtinuit.

fratrem & coepiscopum nostrum Maximianum Constantinopolitanæ ecclesiæ sacerdotem, diuino illic iudicio consecratum; vt ægritudinis morbum, quem astutiæ venena * solius infuderant, superet simplicitatis dulcedo succedens: qui non illic aliud quam credimus poterit prædicare, nisi quod a decessoribus meis nobiscum positus frequenter audiuit. Datum xv. Kalendas Octobris, Theodosio xiv. & Maximo Consulibus.

* sopitis

CYRILLI ARCHIEPI- KΥΡΙΑΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙ-
scopi Alexandrini in fan- σκόπου Αλεξάνδρειας εἰς τὸ
ctum symbolum. ἅγιον σύμβολον.

Dilectis & amantissimis Anastasio, Alexandro, Martiniano, Ioanni, Paregorio presbytero, & Maximo diacono, ceterisque orthodoxæ fidei patribus monachorum, & vobiscum monasticam vitam agentibus, ac in fide Dei solidatis, Cyrillus in Domino salutem.

Τοῖς ἀγαπητοῖς καὶ ποθεινοτάτοις, Αναστασίῳ, Αλεξάνδρῳ, Μαρτινιανῷ, Ἰωάννῃ, Παρηγορίῳ πρεσβυτέρῳ, καὶ Μαξιμίῳ διακόνῳ, ἔλοιποῖς ὀρθοδόξοις πατέρας μοναχῶν, καὶ τοῖς σὺν ὑμῖν ὁμοίῳ βίον ἀσκοῦσι, καὶ ἐν πίστει θεοῦ ἰδρυμένοις, Κύριε μὲν ἐν κυρίῳ χαίρειν.

C. XLIII. **S**TVDIVM ac diligentiam vestræ caritatis nunc quoque haud mediocriter commendare possum, & maximi faciendam esse dico. Etenim diuinas doctrinas desiderare, & factorum dogmatum rectitudinem studiose persequi, quis non valde admiretur? Hæc enim res vitam sine termino ac beatam conciliat, neque irremuneratum erit iis in rebus impensum studium. Dicit enim ad cælestem Patrem & Deum Dominus noster Iesus Christus: *Hæc est autem vita eterna, vt cognoscant te solum verum Deum, & quem misisti Iesum Christum.* Recta sane & irreprehensibilis fides, quam fulgor ex bonis operibus comitatur,

Ioh. 17.

Τὸ φιλομαθὲς καὶ φιλόπον ὅτι τῆς ὑμετέρας ἀγάπης καὶ νου οὐ μετελεύσει ἐπαρνεῖσαι ἔχω, καὶ ἄξιον εἶναι φημι τοῦ παντὸς λόγου. τὸ γὰρ τοῖς θεῶν ἐφέσται μαθημάτων, καὶ τῆς τῶν ἱερῶν δογμάτων ὀρθότητος μετὰ ποιῆσθαι φιλεῖν, πῶς ἐκ αὐτῶν ὑπεραγάσασθαι τίς; καὶ γὰρ ὅτι ζωῆς τῆς ἀπείρου καὶ μακαρίας τὸ χεῖμα πωροῦσθαι, καὶ ἐκ ἀμάρτιας ἐν γὰρ τούτοις ἀποδοῦναι. φησὶ γὰρ πῶς πρὸς τὸν οὐρανοῦ πατέρα καὶ θεὸν ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός· αὐτὴ δὲ ἔστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκασθε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλες Ἰησοῦν Χριστόν. ὀρθὴ γὰρ πίστις ἔσται ἀκατάσκοπος, σὺν δρόμον ἔχουσα πρὸς τὰ ἔργων ἀγαθῶν φαιδρότητα,